

Tabel. Datatilsynets (tidligere Registertilsynet) bevillinger og personaletal 1995-2004

2004 pris- og lønniveau	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Bevilling (FL+TB)	13,0	12,6	12,6	15,5	14,4	14,5	15,6	14,8	14,2	13,9
Regnskab	11,8	12,9	12,8	12,7	13,4	14,3	17,5	14,3	-	-
Årsværk										
Forventet årsværksforbrug på FL	23	26	26	26	29	29	31	32	28	27
Årsværksforbrug – regnskab	23	24	24	26	29	26	30	26	-	-

Kilde: Statsregnskaberne for perioden 1995-2003, finanslovene for 2003 og 2004.

4. Inspektioner

Persondataloven og databeskyttelsesdirektivet fastlægger ikke nærmere, i hvilket omfang Datatilsynet skal foretage inspektioner. Det er forudsat, at der skal være tale om en løbende inspektionsvirksomhed. Men der er ikke opstillet præcise krav til antallet af inspektioner. Datatilsynets vurdering er, at tilsynet i øjeblikket har inspektionsadgang hos ca. 3.600 dataansvarlige og databehandlere. Hvis Datatilsynet skal foretage én inspektion hvert sted inden for en 10-års-periode, skal tilsynet således foretage ca. 360 inspektioner om året. Registertilsynet foretog i perioden fra 1981 til 1999 i gennemsnit 35 inspektioner om året, og Datatilsynet har i perioden fra 2000 til 2003 foretaget henholdsvis 23, 76, 111 og 71 inspektioner årligt (justitsministerens besvarelse af spørgsmål 99, jf. Retsudvalgets alm. del – bilag 476).

5. Det nærmere indhold af beslutningsforslaget

Forslagsstillerne foreslår, at der sker en styrkelse af Datatilsynets bevillings- og personalemæssige situation. Datatilsynet har langt hen ad vejen de retsmidler, der skal til for at kunne varetage tilsynets opgaver. Problemet er ressourcerne.

For det første skal Datatilsynet være tilstrækkelig robust til fremover at kunne varetage tilsynets opgaver på et højt niveau. Det er forslagsstillerens opfattelse, at udviklingen i Datatilsynets bevillinger allerede i dag ikke i tilstrækkelig grad hænger sammen med den udvikling og forøgelse af Datatilsynets opgaver, der er sket i de senere år. Der sker og vil fremover ske en rivende udvikling på persondataområdet, herunder internationalt og over landegrænser, og hvad angår de dermed følgende krav om tilsyn og kontrol hermed. Det er helt nødvendigt, at Datatilsynet er på forkant

med de udfordringer, denne udvikling rejser. Eksempler på udviklingen på området findes i massevis:

- Stadig strengere krav om skærpet overvågning som led i terrorbekæmpelsen.
- Overvejelser om nye pas indeholdende biometriske data.
- Overvejelser om etablering af europæiske identitetskort med ansigtsgenkendelse.
- Sammenkøring af borgerregistre med kriminalitetsdata.
- Kommunale efterforskningshold til bekæmpelse af socialt bedrageri.
- Videoovervågning i det offentlige rum.
- It-systemer til lagring af aflyttede telefonsamtaler i virksomheder som banker og taxaselskaber.
- Kontrol af biobanker.

For det andet skal Datatilsynets opgaver og funktioner synliggøres mere. Herunder skal Datatilsynets mulighed for at tage sager op på eget initiativ, når Datatilsynet på baggrund af omtale i medierne eller på anden vis får kendskab til sager om eventuelle sikkerhedsfejl eller brud på persondataloven hos myndigheder eller private virksomheder, spille en mere fremtrædende rolle for Datatilsynet. I sammenhæng hermed skal der ske en forøgelse af antallet af inspektioner gennemført af Datatilsynet.

For det tredje må det forventes, at kravene fra befolkningen om retssikkerhed og sikring af privatliv i forhold til udveksling af oplysninger og overvågning m.v. vil vokse. Dette vil skabe et øget pres på Datatilsynet for at tage sager op til behandling og til rådgivnings- og informationsvirksomhed.

Det er vanskeligt for forslagsstillerne at vurdere, hvor omkostningsfyldt forslaget vil være, hvorfor det foreslås, at regeringen får en uvildig vurdering af omfanget af det økonomiske grundlag, der skal tilvejebringes for at indfri forslagens intentioner.